Ч. 63. Субота 1 цьвітня (19 марта) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Розвязанє палати послів.

Нинїшна Wiener Ztg. оповіщує:

Ми з Божої ласки Цїсар Австриї Франц Йосиф I даємо до відомости, що слїдує:

Арт. I. Палата послів розвязана.

Арт. II. Зарядженя що до нових виборів мають бути сейчас видані і вибори переведені.

ФРАНЦ ЙОСИФ в. р.

Бінерт в. р. — **Штірґк** в. р. — **Гохенбурґер** в. р. **Віпенбурґ** в. р. — **Марек** в. р. — **Ґеорґі** в. р.— **Вайскірхнер** в. р.— **Маєр** в. р.— **Залєский** в. р.— **Відман** в. р. — **Ґломбиньский** в. р.

Відень 30 марта 1911.

В неурядовій части містить Wiener Ztg. таку статю:

В урядовій части нинїшної Wien. Ztg. єсть найвисший патент о розвязаню палати послів. Численні голоси, які давали ся публично чим раз численнїйше чути, доказують, що то розпорядженє не приходить несподївано, що противно послїдні події пісня загального погляду чим раз більше перли до розвязаня палати. І хоч із сторони правительства не упала нїяка заява в тім дусї, то однак слово „розвязанє“ було у всїх полїтичних кругах окликом для будучого розвитку подій.

Одною з найкрасших надїй, яку привязувано до першого парляменту з загального права голосованя в хвили єго зібраня, було то, що то нове правительство, котре вже своє походженє завдячувало порозуміню між ріжними народами, памятаючи на те, свою власну дїяльність справить на дорогу лагодженя народних спорів, що поглубить взаїмне розуминє себе і уступчивість народів і в той спосіб постепенно скріпить сили держави. На жаль та надїя як доси завела.

Від самого початку нова палата стояла під напором виринаючих народних спорів, котрі чим раз острійше виступали і по якімсь часї дійшли до тих форм, о яких гадало ся, що повинні вже належати до минувшости. Треба з признанем піднести, що палата кілька разів робила поважні проби, аби бодай на якийсь час при помочи доповненя приписів реґуляміну забезпечити парляментови можність працї. В дійстности удало ся на тій дорозї спинити деякі способи обструкциї. Однако обструкция сама, т. є. аби спиняти і недопускати до працї, не могла бути тим усунена.

Правительство з своєї сторони робило всьо, що лежало в єго можности, аби направити відносини. Виходячи з погляду, що вільна від всяких посторонних впливів адміністрация творить житєве живло здорового розвитку держави, що однако на поли полїтичнім треба уникати всякої народної односторонности, старало ся правительство все дуже сильно у всїх напрямах придержувати ся як найбільшої безсторонности. Правительство може з вдоволенем піднести, що ті єго наміри були узнані і що в палатї було оно все в більшости, котра готова була підпирати таку полїтику і на тій підставі приступити до полагодженя конституцийних задач.

Мимо того, поминувши ті громадки, котрі супротив нинїшного порядку правного займають засадничо відпорне становище, переважна часть репрезентациї показала ся неприступною для тих розважувань, а то в надії, що удасть ся вивести правительство із строгої безсторонности і пересунути точку тяжкости державної управи до одної із сторін національних. Не хибувало правительству охоти, аби також і ті сторонництва палати пересьвідчити о справедливости своїх засад і в той спосіб приєднати для їх здїйстненя. Ті заходи полишились однак без успіху. Чим раз частїйше давано правительству зрозуміти, що прилучене тих сторонництв до становища правительства не може послїдувати, що радше треба ту систему змі-

13)

Дещо з технїки.

Написав — К. Вербин.

(Конець).

На однім примірі видїли ми попереду, якого страшенного нещастя може наробити якесь творило вибухове. Мимо волї насуває ся тут зараз питане: на щож люди фабрикують такі творива, котрі можуть так великого наробити нещастя? В глубокій старинї люди таких творив не знали. То правда; але й не мали таких вимог як теперішні. В глубокій старинї нїхто о тім не думав, щоби розкопувати гори і пускати крізь них тунелї та й війна не вела ся так, як в наших часах. Вибухові творива суть плодом новійших цивілїзованих часів і мають дві головні задачі: розсаджувати скали і переносити людий великими масами на той сьвіт. Ся друга задача стала ся в найновійших часах мало що не виключна і всїлякі винахідники сушать собі голову лиш тим, як би винайти таке творило вибухове, котрим можна би як найбільше людий убити.

Початок до винаходу вибухових творив дав так званий „грецкий огонь“, винаходу Грека Каллиника з Гелїополїс около 673 р. За помочию того огню нищили Греки арабску фльоту підчас обльоги міста Константинополя було то через кількасот лїт страшне оружиє в руках Византийців. Грецкий цїсар Лев, званий фільософом, подав був в своїх войскових письмах, що той огонь треба викидати з рур, при чім він робить страшенний гук, та що не можна єго нїчим угасити і длятого дуже добре палити ним кораблї неприятеля. З чого складав ся той грецкий огонь, годі нинї знати. Греки держали склад єго у великій тайнї, а за зраду тайни були визначені як найстрашнїйші кари. А всеж-таки поволеньки довідались магометани, як робити той огонь і що в склад єго входила по всїй імовірности також і салїтра, хоч грецкі жерела о тім не згадують нїчого; они подають лиш, що огонь той роблено із смоли, нафти і сїрки.

В 13-ім столїтю була вже звістна така мішанина, до котрої входила й салїтра. Тою мішаниною можна було легко запалювати деревляні будинки і єї кидали або вистрілювали в формі ракет. Вже Византийцї до кидання грецкого огню уживали каміня, в котрім роблено дїру, або й зелїзної рури, званої „хіросіфон“, з котрої руками кидано запалену масу. То само роблено й тепер, коли вже до вибухової мішанини зачали додавати салїтри. Але до рури, з котрої викидали запалену мішанину, зачали тепер накладати чогось тяжкого, нкогось каміня і т. п. і так придумано стрільно, котре викидали з рури ґази, які там зробили ся із запаленої мішанини.

В той спосіб придумано порох до стріляня а єго винахідниками були без сумнїву Араби. З арабскої рукописи, яка знаходить ся в царскій бібліотецї в Петербурзї, показує ся, що Араби в 14-ім столїтю виробляли дійстно таке вибухове творило, котре не було нїчим иншим як лиш стрільним порохом. В тій рукописи єсть подана мішанина, котра складала ся з 10 драхм салїтри, 2 драхм вугля і півтора драхми сїрки. Тоту мішанину розтирано на мілкий порошок і наповнювано нею до одної третини „медфаа“, притолочувано зверха другою відповідною „медфаа“, кладено на то якусь кульку або якийсь чіп і підпалювано мішанину з противного боку крізь дїрку зроблену під сподом. Слово „медфаа“ означало проверчений дручок від списи, отже то був перший початок рушниць взглядно гармат. Але заким настали рушницї, були насамперед „канони“. Про перші металеві канони згадує ся вже в 1326 р., їх виробляли тодї у Фльоренциї. Але сама назва „канони“ пішла з Франциї, де їх виробляно около 1339 р. При обоpонї міста Камбре (Cambrai — в 1339) було в ужитку вже 10 канон.

В Нїмеччинї винахід пороху звязаний з іменем якогось черця Бертольда Шварца і у нас ще й до нинї учать по школах, що винахідником стрільного пороху єсть Бертольд Шварц. Остаточно може бути, що і він сам про себе винайшов якусь вибухову мішанину подібного складу як порох, але пороху він не винайшов, бо порох під ту пору фабриковано навіть в Нїмеччинї в ріжних сторонах. Так н. пр. була фабрика пороху вже в 1340 р. в Штрасбурзї, в 1344 в Шпандаві а в 1348 в Лїґниц. В Любецї вибух пороху в 1360 р. розсадив ратуш а винайдене пороху приписують Франціcканинови Бертольдови Шварцови по найбільшій части около 1380 р.!

нити. То усліве мусіло правительство відкинути, як усліве не до виповненя.

Після пересьвідченя правительства, в тій палаті можна було найти більшість тілько на дорозі народної безсторонности далеко від всякої односторонности. Длятого правительство не лише працювало над сконсолідованєм відносин, але також після найліпших сил підпирало всякі в тім напрямі проби з иншої сторони.

В тім взгляді видавало ся правительству особливо важним, аби в краях народно мішаних, а перед усім в Чехії довести до злагодженя спорів, позаяк то сотворило би перше услівє успішного співділаня всіх горожаньских кругів в парляменті.

Однако правительство старало ся в парляменті самім приготовити підставу під таке співділане. Відповідно до того, скоро народні ріжниці особливо заострили ся, кілька разів спричинило правительство перерву в парляментарних нарадах в тій надії, що може то причинить ся до деякого успокоєня і сотворить успішнійше поле для заходів правительства. Але знов вернули спори з попередною силою і знов народні опозиції ставили старе домаганє: або справи державні будуть ведені по мисли меншости, або меншість зробить неможливим дальший хід праць парляменту. І дивним способом та опозиция в нападах своїх на безпечність конституцийного житя находила в деякій мірі мовчаливу згоду, а навіть підпору у одного великого круга, по котрім треба було надіяти ся, що на поли народних спорів розвине діяльність посередничу, а особливо виступить з цілим напором против того, аби не підкопувано условий єствованя першої палати, опертої на підставі загального права голосованя.

Найліпший реґулямин сам собою не міг дати запоруки спокійної праці, до того треба радше у всїх доброї волї, аби палата жила і то волї безуслівної.

Полагодженє буджетової провізориї мало бути перетягнене аж поза визначений реченець. Мало ся доказати, що правительство і більшість не в силі запоручити конституцийної безперервности, що радше меншість може на парляменті вимусити стан против конституциї, а відтак після власної самоволї означити хвилю, в котрій веденє публичних справ може бути знов поставлене на законній підставі.

Кабінет, котрого обовязком є дбати о повагу власти правительства і парляменту, не міг допустити до такого легковаженя прав більшости представительства народів і в хвили, коли становище меншости не полишало вже ніякого сумнїву, мусїв витягнути відповідні послідовности. На кождий спосіб дано доказ, що навіть розмірно мале число послів має технїчну можність спинити хід нарад аж до цілковитого здержаня праць парляменту, а навіть, що меншість може погребати парлямент, коли до того стремить послідовним приміню ванєм таких средств.

Однак супротив того мусїло бути поставлене питане, чи то є дійстно воля виборців, чи в інтересї і намірах виборців лежить то, аби парлямент перестав бути тим полем, де воля народів після засади більшости проявляє ся і аби став ся місцем, на котрім ріжні круги средствами незгідними з конституцийним духом, старають ся придбати вплив на управу державних справ.

Належить отже запитати виборців, чи їм здоровий розум не осудить такого поведеня, котре остаточно збавляє парлямент сил, виключає его від творення державної волї, понижує его достоїньство і повагу. Може чей і до широких кругів населеня дійшло пересьвідчене, що скріплене віносин поодиноких народностий, що справедлива оцїнка їх бажань не дасть ся осягнути напрасними средствами при помочи парляментарних катастроф, але виключно лиш в дорозї угоди, в дорозї честної, отвертої і повної взглядів розправи ріжних посольских ґруп.

Може виборці поодиноких народів сьвідомі того, що спосіб односторонних напастий не може осягнути тревалого успіху навіть для хвилево упривілейованої сторони, позаяк тими самими средствами, котрими осягнено хвилевий успіх, може той успіх обернути ся на просто противну річ.

Тому отже належить відкликати ся до виборців, котрих найвисший патент взиває до голосу.

Статя кінчить ся вичисленєм всїх важнїйших законопроектів, які внаслідок розвязаня палати, помимо що були виготовлені комісиями, мусять на ново бути внесені в палатї і на ново обговорені і висказує надію, що будуча палата буде працювати в згоді для добра всїх народів Австриї.

Новинки.

Львів, 31 марта 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти іменував звичайного професора політехнїки у Львові дра Тадея Обміньского консерватором секциї II ц. к. комісиї центральної для повітів політичних: Богородчани, Борщів, Городенка, Калуш, Коломия, Косів, Надвірна, Печеніжин, Снятин, Станиславів, Товмач і Заліщики на час 5 літ. — Президент гал. Дирекциї почт і телеграфів переніс старшого офіцияла почтового Александра Кисілевского з Тернополя до Кракова.

— **Реколекцийні науки** в церкві оо. Василиян у Львові будуть відбувати ся в днях від 2 до 9 цьвітня с. р. включно. В недїлю вечером дня 2 цьвітня наука вступна. В инші дні т. є в понеділок, второк, середу, четвер, пятницю і суботу наука о годині $6^1/_2$ вечером. Кождого дня по науцї буде Суплїкация і благословенє Найсьв. Тайнами. Сповідь зачне ся в пятницю пополудни.

— **Марки Р. Т. Педаґоґічного.** Товариство кредитове „Збруч" в Гусятині завело на просьбу місцевої філії Р. Т. П. наліплюванє марок Р. Т.П. на всїх своїх касових асиґнатах. Члени міщани і селяни радо приняли той добровільний податок на школи Р. Т. П. і дають 2 до 10 сотиків на марку чи то при виплаті позички, чи при сплаті рат, чи при вкладках, чи виплатах щадничих, а навіть беруть ще марки для себе. Між селяньством і міщаньством, а навіть між інтеліґенциєю є ще много таких сьвідомих і щирих одиниць, які радо зложилиб і свою лепту, але не мають до того нагоди. Треба лише помочи широким масам, а ті, що не брали до тепер участи у складаню жертв, вирівняють своїми сотиками недобори народного буджету. За примірм „Збруча" повинні піти всї наші кред. і пром. Товариства Р. Т. П. у збира-

В міру того, як ширила ся фабрикация пороху, уступало уживанє грецкого огню а порох зачинав відгравати у веденю війни щораз більшу ролю. Артилєристи замість стріляти порохом лиш з пушок научились небавком підкладати міни під кріпости і розсаджувати їх мури. Відтак замість величезних пушок, в котрі на порох можна було накласти цілу фіру каміня, зачали уживати малих тонких пушок, з котрих стріляно або камінними кулями або таки литими із зеліза. У віденьскім арсеналі можна побачити турецку пушку з часів облоги міста Відня Турками, виковану із зелізних штаб а так велику, що в ній могло би вигідно помістити ся пятеро або шестеро дїтий. З пушки тої стріляно цілою масою каміня.

Пізнїйше замість куль і каміня зачали стріляти вижолобленими в середині кулями і наповненими порохом. Они були призначені до того, щоби вистрілені впавши на землю розпукали ся і своїми кусниками все нищили довкола. То були бомби. Початок бомб сягає до 16-го столїтя, в 17-ім столїтю набрали були великої ваги а нинї грають так важну ролю, що повні кулї стратили майже все своє давнє значінє.

Аж майже до половини 19-го столїтя був так званий **чорний порох** одиноким вибуховим твориво, уживаним як на війнї так і в технїцї. Але хоч єго складові части були завсїгди тоті самі, то однак скількість їх в мішанинї надавала порохови більшої або меншої сили. Порох уживаний до найліпших пушок мав на 100 частий 81 частий салїтри а проче припадало на вугіль і сірку. Порох уживаний до розсаджуваня скал мав 62 частий салїтри. Скількість вугля була також всїляка, від 14 до 21 частий на 100 а сірки від $^1/_{10}$ до 2 частий.

В найновійших часах став т. зв. чорний порох дуже невигідний на поли битви, бо при великій масї войска чорний дим з него не лиш на милї далеко показує неприятелеви позициї войска, але ще гірше заслонює неприятеля так, що войско не видить куди стріляти. Длятого в найновійших часах залишено зовсїм т. зв. чорний порох а замість него заведено у всїх арміях европейских т. зв. **бездимний порох** або порох, котрий при стрілянию видає лиш дуже мало диму. Фабрикация бездимного пороху єсть тайною кождої держави і майже в кождій державі инакше его фабрикують. Уживаний в австро-угорскій монархії бездимний порох випаходу Шваба і Кубінеа єсть чистою вітроцелюльозою.

Від половини 19 го столїтя настала що до вибухових творів велика зміна. Ще в 1845 р. викрив був Шенбайн в Базелеї дуже сильно вибухаюче твориво в той спосіб, що звичайну бавовну мочив в т. зв. азотнім або салїтровім квасї. Бавовна на око від того в нїчім не змінила ся, але набрала незвичайно великої сили вибухової. Шенбайн назвав єї **стрільною бавовною**. Той сам винахід зробив також і Бетґер в Франкфуртї над Меном в 1846 р. Оба винахідники сполучили ся і предложили свій винахід союзови нїмецких держав, котрий обіцяв їм дати відповідну нагороду, скоро би лиш стрільна бавовна могла заступити порох. Тимчасом знайшов ся ще й третий, Ф. Отто в Бравншвайґу, котрий зачав був також виробляти стрільну бавовну. Стрільна бавовна показала ся однак до стріляня непрактична. Она вибухає безконечно скорше як порох. На купку пороху можна поставити стрільну бавовну і єї підпалити; она вибухне, але порох від неї не займе ся, бо не має часу до того. Крім того, що й дуже небезпечно уживати тої бавовни, бо она при трохи більшім ударі може легко вибухнути. За то показала ся она доброю до розсаджуваня скал.

Важне відкритє зробив був в 1846 р. Собреро в Туринї. Він змішав був квас азотний або салїтровий з ґліцериною і з того зробило ся вибухове твориво „нітроґліцерина", котра пізнїйше дістала назву **динаміту**. Собреро знав, що тота мішанина має силу вибухову, але він не умів єї ужити. Аж Альфред Нобель, Швед з роду, знайшов спосіб, як обходити ся з тим вибуховим твориво. Коли тота нітроґліцерина розсадила єму була єго лябораторию в Петербургі, він в тій мішанинї, що виглядала мов олїй, розпустив стрільну бавовну і з того зробила ся рижковата (желятинова) маса, котра була добра до розсаджуваня скал, але все таки ще дуже небезпечна. Аж остаточно через домішку до нітроґліцерини т. зв. триплї удало ся єму зробити нове досить вже безпечне при ужитку а все-таки сильно вибухаюче твориво, котре він назвав динамітом. З винаходом динаміту настала в уживаню творів вибухових нова доба і відтепер придумувано щораз инші, котрі однак і доси не заступили вповні динаміту.

ню жертв. Марки висилає канцелярия Товариства у Львові, ул. Мохнацкого ч. 12.

— **Мантії.** Поліция арештувала оногди якогось Івана Подольского, волоцюга неробу, котрий удавав всюди сьвященика з Угорщини і в той спосіб видурював від людий гроші. „Угорского сьвященика" всадила поліция поки що без сповідн на покуту. — Другий такий мантій якийсь Володимир Добровольский, чоловік літ 6 , виглядаючий навіть з поверховности досить порядно ходить по домах і показує листи, які доносять єму, що єго діти, котрі ходять в Женеві до школи заведужали на смерть і просять єго, щоби він до них приїхав, а він не має за що і длятого просить добрих людий о яку небудь жертву. Чоловік той, як кажуть, їздить так вже від десяти літ до Женева і варт, щоби бодай раз поїхав до Іванової хати.

— **Дрібні вісти.** Маршалком рогатиньскої ради повітової вибраний п. Александер Кшечунович з Болшовець а єго заступником п. Емануїл Дільц з Бурштина. — Більшу посїлість в Ковині станиславівского повіта над Дністром купив від п. Б. Недїльского за 450.000 К львівский артист співак п. Адам Дідур, перебуваючий тепер в Америці. — На шкоду п. Мих. Сузаньскої, замешкалої при ул. Курковій ч. 16 вкрадено з отвертої кухні срібну заставу столову вартости 120 К. — Ческа Матиця шкільна вібрала за 30 літ свого єствованя 16,213 000 а видала 15,702.000 К. Майно Матиці виносить пів міліона корон не вчисляючи в то фонду резервового і пенсийного.

— **Нещасливі пригоди.** На площи повиставовій сував ся минулого вітрка 10-літний хлопчина Едвард Барановский в місци до спусканя ся на ґренджолях і вбив собі при тім кусень острого дерева з такою силою коло лопатки, що конець дерева виліз аж крізь шию. Заким ще можна було до нещасливого хлопця завізвати поготівлю ратункову, взяв єго якийсь приватний самохід і відвіз до шпиталю. На нещасливім доконано там операції, котра однак не уратувала єго від смерти. Хлопчина помер вчерашної ночи. — В подібний траґічний спосіб померла у Вінер-Найштадті осьмилїтна учениця Маґдзи Бернер, донька кравця. Дівчинка прийшовши до школи, заким ще розпочала ся наука, зімлїла. Перепуджені товаришки закликали учителя, а той приказав перенести дївча до канцеляриї дирекциї. Тут оглянули зімлїлу й побачили в околици серця горішний конець великої кравецкої голки. Коли витягнули голку переконали ся, що она застрягла була в тїлї на 6 центиметрів глубоко. Мимо витягненя голки, дитина не вернула до памяти. Прикликаний лїкар міг лише сконстатувати смерть дївчини. Дитина мабуть заткнула дома голку в одіж а опісля в школї внаслїдок якогось нещасливого руху в лавці вбила єї собі в серце.

— **Напад розбишаків на поїзд в Росиї.** З Радомска розійшла ся чутка о незвичайно зухвалім нападі на поїзд зелїзничий. Пятнайцять розбишаків, узброєних в револьвери, задержало вчера вечером недалеко Новорадомска поїзд зелїзничий. Ваґон почтовий того поїзду віз 100.000 рублів на виплату для урядників пограничних. Розбишаки зрабувавши ту суму, втекли і щезли без слїду. В борбі розбишаків зі службою зелїзничою зранено кілька осіб. О тій самій подїї так доносить берлиньский „Lo-cal-Anzeiger":

Вчера на зелїзници варшавско-віденьскій межи стациями Відзево а Новий Радомск кільканайцять розбишаків узброєних в маузерівскі карабіни підеїло на над'їзджаючий поїзд особовий з Варшави. Поїзд змушено станути а персонал службовий мусїв виконати їх приказ. Двох подорожних, котрі з цікавости висїли з поїзду, щоби довідати ся, що стало ся, розбишаки пострілили. Розбишаки кинули ся відтак на віз амбулянсовий і змусили урядника видати їм 16 зелїзних скринок, в котрих було 100.000 рублів, призначених на виплату. Забравши скринки, розбишаки щезли без слїду.

— **Жертва войскової дресури.** Як вже звістно з вчерашних депеш, застрілено в Константинополи позістаючого в турецкій службі німецкого підполковника Шліхтінґа. Жовнір, якийсь Альбанець, стояв того дня на варті, коли якраз переходив попри него підполковник Шліхтінґ разом з комендантом корпусу. Прускому підполковникови, навикнувшому до войскової дресури, щось не подобало ся в поставі альбаньского вояка. Він приступив до него і — як сказано в урядовім комунїкатї — „спростував воякови голову", зробив то однак так незручно, що вояк набрав переконаня, що підполковник вдарив єго в лице. Не надумуючись длятого довго, вхопив за карабін і стрілив до Шліхтінґа з віддали ледви двох кроків. Куля пробила єму жолудок і кишки і нарушила стовп хребтовий, внаслїдок чого єму спаралїжувало обі ноги. Підполковника занесено до німецкого шпиталю, де переведено операцию, але безуспішно, бо Шліхтінґ небавком опісля помер.

— **З Харкова** доносять: Дня 10-го марта відбуло ся в Харкові ювилейне Шевченківске сьвято. О год. 8 оперовий театр, де відбувало ся сьвято — був виповнений публикою. Женщини а подекуди і мужчини були в народних строях. О 8 годині відограла орхестра симфонічну поему Римского-Корсакова „На могилі". По сїм наступив реферат п. Міхньовского. Дуже гарно з'образив він українське житє перед Шевченком, відтак перейшов до самого Шевченка, представляючи єго мученичє житє і значінє єго творів. Як біблїйний стовп показував жидівскому народови шлях з єгипетскої неволї, так само Шевченко вказав нам дорогу, якою маємо іти. сказав п. Міхньовский. Відспіванє „Заповіту" вислухала публика стоячи. В другій части вечера виконано: „Понад полем іде", „Доля", „Зацвила в долині червона калина", „Думи мої", „Гуляв Максим", „Полюбила ся я", „Ой одна я одна", „Гетьмани, гетьмани", „Чи ми ще зійдемо ся знову" і „І процвитеш, зазеленїєш". Всьо то було виконане дуже гарно. Відтак п. Певний віддеклямував „Посланіє", а мішаний хор під проводом п. Зіченка відспівав в супроводі орхестри „Бють пороги" та „Умер поет". Публика була одушевлена. На третю часть вечера зложили ся живі картини „Гайдамаки" і „Слава"; обі удали ся дуже добре. Підчас перерв продавали ся в театральній гостинници поетові портрети, медалїони і т. и. 75 проц. чистого доходу призначено на памятник Шевченка, а 25 проц. на український відділ імени Шевченка в громадскій книгозбірні.

Телеґрами.

Варшава 31 марта. Сконстатовано тепер, що добичею розбишацкого нападу на поїзд зелїзничий межи Радомском а Відзевом стала ся менша сума як припускано, бо в забраній сумі 81.000 рублїв були чеки банкові на 24.409 рублів, так, що готівкою забрали лиш 56.598 рублїв.

Київ 31 марта. Міністер торговлї і промислу, Тімашев приймив димісию 7 професорів політехнічного інститута.

Константинополь 31 марта. Баталїон піхоти і компанія машинових карабінів вирушила в ночи до Скодару.

Льондон 31 марта. В палаті послів на запитанє члена партиї робітничої Джонетта, чи суть які зобовязаня Анґлії супротив Франциї на случай війни, відповів Ґрей, що розміри зобовязань містять ся в договорі анґльо-францускім, котрий свого часу предложено парляментови.

Льондон 31 марта. До „Daily Telegr." доносять з Танґера, що стан річий у Фезї і охрестности єсть незвичайно поважний. Всї Европейцї мешкаючі в столици схоронили ся до консулятів.

Церковні річи

— — **Найкрасші і найдешевші продає** — —

„Достава"

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Руській ч. 20 (в камениці „Дністра"), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся різні фелони, чаші, хрести, ліхтарі, сьвічники, таци, патериці, кивоти, плащеници, образи (церковні і до хат), цьвіти, всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до позолочення і ризи до направи.

Уділ виносить 10 К (1 К вписове), за грощі вложені на щадничу книжку дають 6 прц.

„Закон ловецкий"

брошуру на часі і для всїх потрібну, замовляйте по цїнї 80 с. враз з пересилкою у накладника **І. Мойсейовича, ул. Осолиньских ч. 11.**

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні внзначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненим числом мінуток.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·37 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·?.
З Чернівець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·?5, 5·52, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·23, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·0?
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·20.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·55.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·02, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·?7.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·?5, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, 8·10, 11·1?, 11·33.
До Чернівець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·3?, 2·52*), 5·5?**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·10, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·30.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·3?*).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·38, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·35*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядження.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.